

РЕШЕНИЕ

№ 1540

гр. Русе, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. С.

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. С. Гражданско дело №
20224520106348 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.558, ал.7 от КЗ и чл.86 от ЗЗД.

В Исковата си молба ищецът - ГАРАНЦИОНЕН ФОНД твърди, че на основание чл. 557, ал.1 ,т.2, 6. "а", от Кодекса за застраховане то изплатил по щета №19110413/ 10.09.2019г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 1457,60 лева за увредения при ПТП, настъпило на 29.06.2019г. около 01:30 ч., в гр. Русе, л.а „Тойота Авенсис" с ДКН: ****, собственост на И.Б.И..

Твърди се, че виновен за катастрофата е ответникът Росен И. С., който управлявайки л.а. „Опел Астра" с ДКН Р **** РК при движение с несъобразена с пътните условия скорост по ул. “В." на кръстовището с ул. „Плевен", гр.Русе, не пропуска движещото се по пътя с предимство МПС - л.а „Тойота Авенсис" с ДКН ****, в следствие на което го удря и причинява процесното ПТП с материални щети.

Твърди се в исковата молба, че в нарушение на чл.461 във вр. с чл.483 от КЗ ответникът управлявал увреждащия автомобил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност".

С регресна покана поканили ответника да възстанови изплатеното от

Гаранционен фонд, но и до подаване на ИМ лицето не е погасило задължението си.

Предвид изложеното моли съда на основание чл.45 от ЗЗД и чл. 288, ал.12 от Кодекса за застраховането (отм.) сега чл.558, ал.7 от КЗ да осъди ответника да заплати на Гаранционен фонд исковата сума в размер на 1457,60 лева, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд по щета №19110413/10.09.2019г. обезщетение ведно със законния лихва, считано от датата на завеждане на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендират се направените по делото разноси.

В предоставения по чл.131 от ГПК едномесечен срок ответника, чрез назначения му особен представител е депозирал писмен отговор на ИМ, като развива съображения за неоснователност на иска.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

По делото е приложена Регресната покана, изпратена до ответника с приложена към нея пощенска разписка с отбелязване, че адресата не живее на посоченото място.

С вносна бележка с наредител - ищеца ГФ на 15.11.2019г. е внесена сума в размер на 1457,60 лева в полза на И.Б.И., а като основание е посочено сума по щета №19-110413.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, ценени както по отделно, така и в тяхната съвкупност и допринасящи за изясняване на правно значимите за решаването на спора факти и обстоятелства.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.288, ал.1, т.2, б.„а“ от КЗ /отм./ във вр. с чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, сега 588, ал.7 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 288, ал.1, т.2, б. „а „, от КЗ /отм./ Гаранционният фонд изплаща обезщетение за имуществени или неимуществени вреди, причинени от водач, който няма застраховка "Гражданска отговорност". В тази хипотеза, с оглед разпоредбата на чл. 288,

ал.3 във връзка с чл. 288, ал.12 от КЗ /отм./ ищецът Гаранционен фонд, който е изпълнил чужд дълг, разполага с регресен иск против причинителя на вредата и може да се суброгира в правата на увредения субект, доколкото се касае за виновно увреждащо поведение - действие или бездействие на ответника и до размера на изплатеното обезщетение.

Основателността на регресната претенция на ищеца в случая предполага съществуването на деликтно правоотношение – чл.45 от ЗЗД, за да възникне валидно задължение на длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от виновното му противоправно поведение имуществени или неимуществени вреди.

Възникналото спорно правоотношение между страните намира своята нормативна уредба в КЗ /отм./, Правилника за устройство и дейност на ГФ.

На компенсация подлежат, както изплатената сума на потърпевщата страна по ликвидиране на имуществени и неимуществени щети, така и изплатените суми за външни услуги, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни.

В настоящия казус е налице фактическият състав на чл. 288а, ал.1, т.2, „б.“а от КЗ /отм./ , сега 557, ал.1, т.2 б“а“ от КЗ виновният водач на МПС в случая ответника не е разполагал с валидно сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и поради това компенсационният орган е възстановил изплатените суми, ведно с разходите на пострадалото лице.

Безспорно е налице причинно-следствена връзка между причинените вреди и поведението на ответника. Ответникът не е имал към датата на настъпване на процесното ПТП действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за управляваното от него МПС. С факта на плащането на дължимото обезщетение Гаранционен фонд се е суброгирал по силата на закона в правата на увреденото лице.

Налице е в пълнота и фактическият състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД по отношение поведението на ответната страна, поради което е налице основание за търсене от ответника на регресна отговорност и осъждането му да възстанови на ищеца претендираната сума.

По изложените съображения съдът приема, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Следвайки основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорния иск за лихви. Ето защо върху главницата следва да бъде присъдена законна лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

По разноските

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски в общ размер на 738,30 лева, от които – 58,30 лева платена д.т. за исковото производство, 180,00 лева юрисконсултско възнаграждение и 500,00 лева за назначаване на особен представител.

Мотивиран от гореизложеното, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. И. С. с ЕГН:*****, да заплати на Гаранционен фонд, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,Граф Игнатиев“ №2 , сумата в размер на **1457,60 лева** представляваща изплатеното от Гаранционен фонд искова сума по щета ГФ №19110413/10.09.2019г. обезщетение за увредения при ПТП настъпило на 29.06.2019г. около 01:30 ч., в гр. Русе, л.а „Тойота Авенсис“ с ДКН: ****, собственост на И.Б.И., ведно със законната лихва, считано от 13.12.2022г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **738,30 лева**, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____